

Migrace jako odpověď na sezonalitu prostředí je obvyklá u celé řady taxonů. Výrazná fluktuace klimatu i zdrojů bývá nejčastěji spojována s oblastmi mírného pásu, obvyklá je ovšem i v tropech. Typicky je ještě výraznější ve vysokých nadmořských výškách. V takovém prostředí pak druhy mohou migrovat altitudinálně v závislosti na změně klimatických podmínek nebo potravní nabídky. Determinanty altitudinálních migrací se však od latitudinálních migrací na dlouhé vzdálenosti můžou lišit. Cílem této literární rešerše je diskuze faktorů, které ovlivňují altitudinální migrace různých taxonů (hlavně ptáků a netopýrů) a v různých biogeografických oblastech. Pokouším se hledat společné vlastnosti migrujících druhů, jako je potravní strategie nebo teplotní či srážková tolerance. Obzvláště tropické druhy navíc vykazují tzv. částečné migrace – táhne vždy jen určité procento jedinců populace. V samostatné kapitole se tedy věnuji diskusi společných vlastností jedinců, kteří se pro migrační strategii rozhodují. Součástí rešerše je i shrnutí metodických přístupů ke studiu altitudinálních migrací. Práce by měla být přednostně zaměřena na tropické oblasti.